

DOBOZI ESZTER

Régi karácsonyok

*Azt a barackpiros abroszt
nem állhatta sosem,
látni sem akarta,
hiába mondtuk mi,
ahányan csak voltunk,
ez nem az a piros,
ez nem az a vörös...
Végül csikokra szabdalva
kamránk polcait óvja a portól.
Olykor ma is zavarba ejt,
ha korallszín kabátkám
kedvem támad magamra venni...
Emlékszem
egy karácsonytáji látogatásra
egy majdnem baráti családnál,
apánk s anyánk suttogva beszéltek
utána elképedésük tárgyát,
merthogy a fa csúcsán
még a csillag is vörösben izzott,
nálunk pedig a szaloncukor is
csak fehér papírban díszelgetett,
esetleg valamely pasztell színben.
Most, hogy látom
ezeket a kényszeredett
kül- és beltéri jeleneteket,
ahogy látom jelképeiket
pólókon s egyebütt,
elismerem, hogy rég halott
apánké az igazság,
ő tudta jól, hogy még mindig
itt lesznek közöttünk...*